

ELENCHUS

Disputationum & Quæstionum

Mithus hujus Partis.

Numerus denotat paginam.

296: A. 12 DISPUTATIO I.

De ultimo fine.

Quæstio I. An homini competit agere propter ultimum finem? 3.

Conclusio est affirmativa.

Quæstio II. An voluntas humana possit appetere plures ultimos fines? 14

Conclusio est negativa.

Quæstio III. An peccans mortaliter habeat creaturam pro ultimo fine? 18

Conclusio est affirmativa.

Exponitur idem de peccante venialiter. 24

Quæstio IV. An quidquid homo vult deliberatè, vel teneatur velle propter ultimum finem? 28

Conclusio est affirmativa.

DISPUTATIO II.

De Beatiudine.

Quæstio I. In quo consistat beatitudo hominis objectiva? 34

Conclusio est: in Deo uno & trino ut est in se viso.

Quæstio II. An beatitudo formalis sit quid creatum? 38

Conclusio est affirmativa.

Quæstio III. An & in qua intellectus operatione consistit Beatitudo? 44

Conclusio est: in Visione divinae Essentiae

Qna-

Disputationum & Questionum.

Questio IV. De impeccabilitate & perpetuitate beatorum. 52

Conclusio I. est : Ab intrinseco beati sunt impeccabiles.

Conclusio 2. est : Ab intrinseco inamissibilis est beatitudo.

Ubi de dotibus beatorum. 60

De aureolis. 62

DISPUTATIO III.

De Voluntario & Omissione. 70

Questio I. Quid sit voluntarium ? 71

Conclusio : Est id, cuius principium est intra cum additione scientiae.

Ubi divisio voluntarii ? 72

Qualis ad Voluntarium requiratur avertentia ? 75

Questio II. An voluntarium indirectum sit propriè voluntarium ? 80

Conclusio est affirmativa.

Questio III. An voluntarium indirectum sive omissione possit esse absque ullo actu formalis ? 87

Conclusio est affirmativa.

Questio IV. An ad omissionem voluntariam requiratur debitum non omittendi ? 89

Conclusio est negativa.

Ubi de effectu ex omissione per accidentis sequuto. 92

DISPUTATIO IV.

De Libertate. 96

Questio I. An ad morale requiratur libertas & qualis ? 96

Conclusio 1. est affirmativa.

Conclusio 2. non contrarietatis ad bonum & malum.

Questio II. In quo consistat libertas & quid superaddat voluntario ? 101

Elenchus

Conclusio est : formaliter in indifferentia voluntatis radicaliter in indifferentia intellectus.

Quæstio III. An & quomodo præmotio physica non noceat libertati? 107

Conclusio est : quia Deus movet ad libere agendum.

Quæstio IV. An omnis necessitas repugnet libertati & unde oriatur? 110

Conclusio est : necessitas antecedens nocet quæ ex causis naturalibus oritur, non consequens.

DISPUTATIO V.

De violentia metu & ignorantia. 112

Quæstio I. An voluntas possit pati violentiam in suis actibus? 113

Conclusio est negativa

Quæstio II. An violentia causet involuntarium? 117

Conclusio est affirmativa

Quæstio III. An metus causet involuntarium simpliciter? 119

Conclusio est negativa

Quæstio IV. An concupiscentia & ignorantia causet involuntarium? 126

Conclusio 1. Concupiscentia causat per accidens involuntarium non per se.

Conclusio 2. Ignorantia invincibilis antecedens causat involuntarium simpliciter.

Conclusio 3. Ignorantia consequens causat simpliciter voluntarium secundum quid involuntarium.

DISPUTATIO VI.

De actibus voluntatis.

132

Quæstio I. De objecto volitionis simplicis & efficiëtis. 132

Con-

Disputationum & Questionum.

Conclusio: bonum secundum se est objectum volitionis simplicis, ut in executione ponendum est objectum volitionis efficacis.

Questio II. De actu intentionis. 136

Conclusio 1. est actus voluntatis.

Conclusio 2. Eodem actu possumus intendere finem & eligere media.

Questio III. De electione. 139

Conclusio 1. est actus voluntatis.

Conclusio 2. nequit esse inter duo bona æqualia

Questio IV. De consilio, consensu & actu imperii. 143

Conclusio 1. Consilium est inquisitio de mediis.

Conclusio 2. Consensus est actus voluntatis approbantis media.

Conclusio 3. Imperium est formaliter actus intellectus præsuppositivè voluntatis.

Conclusio 4. Usus sequitur electionem.

Conclusio 5. Frustratio est actus voluntatis.

D I S P U T A T I O VII.

De moralitate. 148

Questio I. Quid est moralitas & quæ ejus Regula? 149

Conclusio 1. est tendentia in objectum subiectum regulis morum indistincta ab actu

Conclusio 2. Regula morum secunda est humana ratio, prima est lex æterna.

Questio II. An moralitas desumatur ab objecto & fine? 159

Conclusio 1. est affirmativa.

Conclusio 2. est affirmativa.

Elenchus

Quæstio III. An etiam moralitas desumatur à circumstantiis? 164

Conclusio est affirmativa.

Quæstio IV. An circumstantiæ subinde mutent moralitatem vel augeant? 166

Conclusio est affirmativa.

DISPUTATIO VIII.

De indifferentiâ, bonitate & malitiâ. 168

Quæstio I. An detur actus in individuo indifferens? 169

Conclusio est negativa.

Quæstio II. An actus exterior addat moralitatem ad interiorem? 173

Conclusio est negativa.

Quæstio III. An idem numero actus possit esse moraliter bonus & malus? 177

Ubi an ad bonitatem actus requiratur, ut honestas directè ametur & conclusio est affirmativa. 178

Deinde: an requiratur ad bonitatem actus conformitas cum voluntate divinâ & conclusio est affirmativa. 180

Tertiò an idem actus simul possit esse bonus & malus & conclusio est affirmativa. 182

Quartò an successivè possit esse bonus & malus & conclusio est affirmativa. 187

Quæstio IV. An idem actus possit habere plures species bonitatis vel malitiæ? 189

Conclusio est affirmativa.

DISPUTATIO IX.

De conscientiâ.

Quæstio I. An obliget conscientia erronea? 192

Conclusio 1. obligat negative.

Con-

Disputationum & Questionum.

Conclusio 2. vincibilis obligat non positivè sed negativè.

Conclusio 3. invincibilis obligat positivè.

Quæstio II. An liceat operari cum conscientiâ dubiâ vel non moraliter certâ? 204

Conclusio est negativa.

Ubi de principio: in dubio tñtior pars est eligenda. 209

Deinde de principio: in dubio est melior conditio possidentis. 213

Quæstio III. An liceat operari juxta opinionem minus probabilem relictâ probabiliore? 218

Conclusio est negativa.

Quæstio IV. An in nullo casu liceat sequi opinionem probabilem? 225

Conclusio est negativa.

Ubi de conscientiâ scrupulosâ. 229

DISPUTATIO X.

De Virtutibus.

Quæstio I. Quid & quotuplex sit virtus? 230

Conclusio 1. est bona qualitas mentis, quâ rectè vivitur, quâ nullus male utitur, quam Deus in nobis sine nobis operatur.

Conclusio 2. alia intellectualis alia moralis alia Theologica.

Quæstio II. De causis & subjecto virtutum. 236

Conclusio 1. virtutes naturales acquiruntur, sed Theologicæ & infusæ morales à Deo infunduntur.

Conclusio 2. recipiuntur virtutes non tantum in voluntate sed etiam in intellectu & appetitu sensitivo.

Quæstio III. De connexione virtutum. 243

Conclusio: virtutes in statu perfecto sunt connexæ, non verò in statu imperfecto.

Elenchus

Questio IV. De distinctione & medio virtutum. 246

Conclusio 1. distinguuntur virtutes secundum subiectum, causam efficientem, objectum.

Conclusio 2. omnis virtus consistit in medio suo modo.

DISPUTATIO XI.

De essentiâ peccati actualis & habitualis. 250

Questio I. An sit de essentiâ peccati, quod sit contra legem & sit offensa Dei? 250

Conclusio est affirmativa.

Questio II. An ratio formalis constitutiva peccati sit aliquid positivum? 254

Conclusio est negativa.

Questio III. An vitium contrarietur virtuti & naturæ rationali? 259

Conclusio 1. est affirmativa.

Conclusio 2. est affirmativa.

Questio IV. Quid sit peccatum habituale seu macula peccati? 261

Conclusio: est privatio gratiæ sanctificantis cum ordine ad causam quæ est peccatum actuale.

DISPUTATIO XII.

De distinctione & comparatione peccatorum. 267

Questio I. An peccata distinguantur ex objecto? 268

Conclusio est affirmativa.

Questio II. An peccata distinguantur ex aliis principiis? 270

Conclusio est affirmativa.

Ubi de distinctione numericâ peccatorum. 275

Questio III. An peccata inter se connexa & aquilia? 279

Con-

Dissertationum & Questionum.

Conclusio 1. est negativa.

Conclusio 2. est negativa.

Quæstio IV. Unde petenda peccatorum inæqualitas? 280

Conclusio: ex diversitate objectorum.

Ubi de circumstantiis accidentaliter aggravantibus, 284

DISPUTATIO XIII.

De peccato mortali & veniali. 286

Quæstio I. An peccatum mortale & veniale distinguantur specie, & unde distinctio dignoscatur? 286

Conclusio 1. divisio peccati in mortale & veniale est analogi in analogata.

Conclusio 2. quod contrariatur charitati est peccatum mortale, quod non contrariatur, est tamen inordinatum, est peccatum veniale.

Ubi de regulis tum in - tum extrinsecis. 288

Quæstio II. An peccatum mortale in ratione offensæ sit infinitum? 289

Conclusio: non intrinsecè est infinitum in ratione offensæ.

Quæstio III. An plura peccata venialia faciant mortale? 297

Conclusio 1. propter imperfectionem actus ex objecto mortale est veniale.

Conclusio 2. de se veniale per accidens fit mortale.

Conclusio 3. plura peccata venialia non constituunt mortale, sed ad mortale disponunt.

Quæstio IV. Qualia peccata sunt motus sensualitatis circa objecta illicita? 301

Conclusio: accedente formalis vel virtuali consensu voluntatis sunt peccata mortalia vel venialia secundum diversitatem malitiæ objectivæ.

Ubi de delectatione morosâ. 303

DISPUTATIO XIV.

De peccatis commissionis & omissionis. 311

Questio I. An peccata commissionis & omissionis ex eodem motivo sint ejusdem speciei? 311

Conclusio: sunt ejusdem speciei formalis non materialis.

Questio II. An omnis actus, qui est causa vel occasio omissionis culpabilis sit peccatum? 313

Conclusio est affirmativa.

Questio III. An actus ex naturâ suâ bonus, qui est causa omissionis culpabilis, habeat distinctam malitiam? 314

Conclusio est negativa.

Questio IV. An omissio culpabilis in somno vel ebrietate contingens sit in seipsâ formaliter peccatum? 315

Conclusio est affirmativa.

DISPUTATIO XV.

De causis & subjecto peccati. 318

Questio I. An Deus sit causa peccati? 318

Conclusio 1. Deus nullo modo est causa peccati.

Conclusio 2. est causa actus & entitatis quæ est in peccato.

Questio II. An & quæ ignorantia possit esse peccatum? 324

Conclusio 1. ignorantia est causa peccati vel formalis si sit vincibilis, vel materialis si sit invincibilis.

Conclusio 2. vincibilis etiam in se est peccatum.

Questio III. Quænam est causa materialis sive subjectiva peccati? 326

Conclusio 1. voluntas & potentia voluntati subordinatae sunt subjectum peccati.

Conclusio 2. in voluntate est peccatum & mortale & veniale in appetitu sensitivo tantum veniale.

Disputationum & Questionum.

Questio IV. An in voluntate possit aliquid peccatum contingere absque prævio intellectu defectu? 333
Conclusio est negativa.

DISPUTATIO XVI.

De peccato originali. 336

Questio I. An detur & quid sit peccatum originale? 336
Conclusio 1. est affirmativa,

Conclusio 2. est privatio justitiae originalis secundum effectum primarium.

Ubi quomodo potuerit posteris esse voluntarium. 343

Questio II. An de fide sit, quod omnes homines contrahant de facto originale peccatum? 344

Conclusio 1. est affirmativa de puris hominibus,

Conclusio 2. de B. V. est negativa.

Questio III. Quomodo peccatum originale transit in posteros? 349

Conclusio: per hoc quod anima uniatur corpori descendenti ex semine vigore propagandi justitiam originalem privato.

Questio IV. An peccatum veniale possit in aliquo esse cum solo originali? 354

Conclusio est negativa.

Ubi an homo innocens vel Angelus Viator potuerit peccare venialiter. 357

De subjecto proximo peccati originalis. 359

DISPUTATIO XVII.

De poenitentia peccatorum. 361

Questio I. An reatus poenæ sit effectus peccati? 361

Conclusio est affirmativa.

Ubi an distinguatur reatus poenæ à maculâ? 363

Questio II. Quænam in alterâ vitâ peccati originalis poena? 365

Conclusio: non sensus sed damni.

Questio III. Quæ & qualis poena est peccati actualis? 367

Conclusio: varia hujus & alterius vitæ. Quæ-

Elenchus

Questio IV. Quæ & qualis pœna est peccati venialis
etiam post hanc vitam? 370

Conclusio: temporalis in hâc & alterâ vitâ.

Ubi de veniali non remisso conjuncto cum
mortali. 372

De mortali remisso nondum in hâc vitâ expiatâ
conjuncto cum mortali non remisso. 373

DISPUTATIO XVIII.

De legum essentiâ, distinctione & subjecto. 374

Questio I. De essentiâ & divisione legis. 375

Conclusio 1. lex est ordinatio rationis ad bonum
commune ab eo, qui curam habet communi-
tatis, promulgata.

Conclusio 2. est formaliter actus intellectûs
practici.

Conclusio 3. de essentiâ legis est promulgatio
activa.

Ubi de objecto voluntatis in legem ferente. 382

Conclusio 4. lex dividitur in æternam & tempo-
ralem, naturalem & positivam, divinam &
humanam.

Questio II. De naturâ & conditionibus legum. 383

Conclusio 1. actus legis sunt imperare, prohibe-
re, permittere, punire.

Conclusio 2. conditiones legis à S. Isidoro bene
assignantur.

Ubi: an ad valorem legis requiratur acceptatio
populi? 387

Questio III. De potestate faciendi & interpretandi
leges. 390

Conclusio 1. condere leges pertinet ad eos, penes
quos est jurisdictione Ecclesiastica vel civilis.

Conclusio 2. authentica interpretatio legis ad
eum, qui habet potestatem legislativam, do-
ctrinalis ad alios pertinet.

Ubi

Disputationum & Questionum.

Ubi de interpretatione Concilii Tridentini per
congregationem Cardinalium. 396

De Regulis interpretationis doctrinalis. 397

Quæstio IV. De subiecto & effectibus legis. 401

Conclusio 1. Legislator Monarchicus in materiâ
decente obligatur suis legibus indirectè non
coactivè sed directivè.

Conclusio 2. Peregrini obligantur legibus parti-
cularibus loci in quo transeunter tempore ob-
servantia legis proportionato morantur.

Conclusio 3. Effectus legis sunt: obligatio passi-
va subditorum, eosque quantum est de se, red-
dere bonos.

Ubi de causis legis per quatuor genera. 409

D I S P U T A T I O X I X.

De immunitate Ecclesiasticâ. 409

Quæstio I. De immunitate personali. 410

Conclusio: personæ Ecclesiasticæ à legibus &
judiciis sacerdotalibus sunt exemptæ.

Ubi quomodo aliquibus laicorum legibus indi-
rectè obligentur? 412

Recensentur personæ privilegio fori gaudentes. 415

In quibus casibus magistratus sacerdotalis aliquid
possit in Clericos? 418

In quibus causis laici subsint foro Ecclesiastico. 418

Quæstio II. De immunitate locali. 420

Conclusio 1. à locis sacris debet abesse strepitus
judicij sacerdotalis & quilibet actus profanus.

Conclusio 2. Loca sacra gaudent jure asyli.

Ubi enumerantur loca quibus id jus competit. 424

Personæ. 428

Crimina excepta. 431

Favores confugientium. 440

Eorum indebet extractorum testitutio. 445

Pœnæ violantium jus asyli. 446

Quæstio III. De immunitate reali. 448

Elenchus

Conclusio : bona ad Ecclesiastica pertinentia sacra
vel Ecclesiastica sunt immunitia.

Quæstio IV. De immunitate mixta. 452

Conclusio : bona ad Ecclesiasticas vel Ecclesiasticos
non tantum spirituali sed etiam temporali titulo
pertinentia sunt immunitia.

Ubi de Colonis Clericorum. 453

De collectatione Clericorum per Prælatos Ec-
clesiasticos. 458

D I S P U T A T I O X X .

De obligatione & cessatione legum. 459

*Quæstio I. De obligatione & impletione legis etiam
pœnalis.* 460

Conclusio 1. leges humanæ iustæ obligant
in conscientiâ

Ubi de gravi damno excusante. 463

De intentione implendi legem. 464

Conclusio 2. Lex pœnalis obligat ad sub-
eundam pœnam vel per judicem vel per
ipsam legem inflictam.

Quæstio II. An lex cesset cessante causa? 470

Conclusio : lex cessat cessante causâ vel con-
trariè per impossibilitatem vel inhono-
statem materiæ vel negative.

Ubi de lege in præsumptione fundatâ. 471

*Quæstio III. An lex possit cessare per abrogationem aut
contrarium consuetudinem?* 473

Conclusio 1. est affirmativa.

*Ubi de statutis particularibus & à superiori
confirmatis.* 475

Conclusio 2. est affirmativa.

*Ubi de conditionibus ad consuetudinem re-
quisitis.* 477

*Quæstio IV. An lex cessare possit per Epikēiam, dis-
pensationem & privilegium?* 485

Con-

Disputationum & Questionum.

Conclusio 1. Lex in particularibus casibus cessat per Episkeiam.

Conclusio 2. Per dispensationem lex cessat quoad personas & casus particulares.

Ubi de iis ad quos pertinet potestas dispensandi.

Conclusio 3. Quoad certum genus personarum, rerum vel causarum cessat lex per privilegium.

Ubi de privilegiis.

De rescriptis.

DISPUTATIO XXI.

De lege æternâ naturali & humana.

Quæstio I. De lege æterna.

Conclusio 1. Lex æterna est ratio æternæ sapientiæ directiva omnium Creaturarum in suos fines.

Conclusio 2. Cognoscitur sed non comprehenditur à Creaturis.

Conclusio 3: à lege æternâ omnes aliæ leges derivantur.

Conclusio 4. Eadem omnia subduntur.

Quæstio II. An & quid & circa quid sit lex naturalis?

Conclusio 1. Datur lex naturalis.

Conclusio 2. Ex parte Legislatoris Dei est imperium obligans ad facienda vel omitenda quæ naturæ intellectuali convenientia vel disconvenientia sunt.

Conclusio 3. Ex parte Creaturæ est actus intellectus quo idipsum cognoscitur.

Conclusio 4. est circa ea, quæ ob convenientiam fieri ob disconvenientiem cum naturâ intellectuali omitti debent.

Quæstio III. An lex naturæ possit dispensari, mutari, ignorari?

§ 21

Elenchus.

Conclusio 1. est negativa.

Conclusio 2. est negativa.

Conclusio 3. Quoad primaria præcepta est negativa, quoad secunda ex primis per diligens studium deducibilia est affirmativa.

Quæstio IV. De lege humanâ ejusque materiâ. 535

Conclusio 1. Lex humana conditiones à S. Ifidoro requisitas habere debet.

Ubi de promulgatione legis Ecclesiasticæ & civilis. 535

Conclusio 2. Materia legis humanæ sunt actus humani qui præcipi, prohiberi, permitti, puniri possunt.

Conclusio 3. Actus merè interni directè non cadunt sub lege humanâ.

DISPUTATIO XXII.

De legibus divinâ, Ecclesiasticâ, & civili. 546

Quæstio I. De lege novâ, veteri, & specialiter de præceptis decalogi. 546

Conclusio 1. Lex nova est perfectior veteri.

Conclusio 2. In lege novâ humana potestas nequit dispensare.

Conclusio 3. Lex vetus Moysi per Angelum data obligabat solum populum electum.

Conclusio 4. Habebat præcepta moralia, cæremonialia & judicialia ad unum finem ordinata.

Conclusio 5. Per mortem Christi mortua est.

Conclusio 6. Publicato Evangelio facta est quoad cæremonialia mortifera.

Conclusio 7. Decalogus continet tria præcepta ad Deum, septem præcepta ad proximum ordinata.

De quibus remissivè.

Quæstio II. De Ecclesiæ præceptis & de duobus posterioribus remissivè. 558

Disputationum & Questionum.

De primo Ecclesiæ præcepto.	558
De secundo Ecclesiæ præcepto.	566
De tertio Ecclesiæ præcepto.	572
Quæstio III. De lege Ecclesiastica.	577
Conclusio 1. Leges Ecclesiasticas ferre ad summum Pontificem, concilia aliosque jurisdictionem Ecclesiasticam obtinentes spectat.	
Conclusio 2. Legibus universalibus Ecclesiæ obligantur omnes baptizati.	
Quæstio IV. De lege civili.	585
Conclusio: legibus civilibus in materiâ merè temporali latis obligantur subditi in conscientiâ,	
DISPUTATIO XXIII.	
De necessitate gratiæ.	587
Ubi de hæresibus in materiâ gratiæ.	589
De propositionibus Quenelli damnatis in materiâ gratiæ.	592
Quæstio I. An homo sine gratiâ aliquod verum possit cognoscere.	596
Conclusio 1. potest aliquod verum naturale sine gratiâ cognoscere.	
Conclusio 2. Non potest sine gratiâ cognoscere verum supernaturale.	
Quæstio II. An homo sine gratia possit aliquod bonum morale ordinis naturalis facere?	601
Conclusio est affirmativa.	
Quæstio III. An sine gratia fidei possint fieri opera moraliter bona & mereri vitam æternam?	605
Conclusio 1. est affirmativa.	
Conclusio 2. est negativa.	
Ubi de ipsâ gratiâ sanctificante obtainendâ.	607
De resurgendo à lapsu peccati.	607
De dono perseverantie.	608
De eodem.	612

††

Quæ-

Elenchus

Questio IV. An possint præcepta impleri, an tentatio-
nes vinci sine auxilio speciali? 613

Conclusio: nequit homo infirmus omnia præ-
cepta implere, omnes tentationes vincere
sine speciali auxilio.

Ubi: an carens gratia habituali diu possit absti-
nere à peccato? 617

An vitari possint cum ordinario auxilio omnia ve-
nialia? 618

DISPUTATIO XXIV.

De essentia gratia habitualis. 619

Questio I. Quid sit gratia habitualis & an distinguatur
realiter à charitate & gratia actuali? 619

Conclusio 1. est qualitas permanens animæ in-
trinsicæ.

Conclusio 2. est à charitate realiter distincta.

Questio II. An gratia constituit formaliter hominem
filium Dei adoptivum? 626

Conclusio est affirmativa.

Questio III. An gratia sit participatio divinæ natu-
ræ? 631

Conclusio est affirmativa.

Questio IV. In quo subjecto sit gratia? 635

Conclusio: gratia immediatè est in essentiâ ani-
mæ mediantibus virtutibus in potentiis.

DISPUTATIO XXV.

De gratia actuali ejusque divisione. 637

Ubi de gratiâ operante & cooperante. 637

In quo confusat primum auxilium gratiæ. 640

*In quo subsequens auxilium sive cooperans con-
fusat?* 642

Questio I. De gratia sufficiente & efficaci. 649

Conclusio: in statu naturæ lapsæ datur gratia in-
terior sufficiens & efficax.

Questio II. An omnibus detur gratia sufficiens ad im-
plendum præceptum? 650

Disputationum & Questionum.

Conclusio : omnibus offertur sed non ab omnibus recipitur
gratia sufficiens.

Questio III. Quomodo gratia efficax concordat cum libertate
& differt à sufficiente ? 665

Conclusio : gratia efficax causat liberum voluntatis con-
sensum & in hoc differt à pure sufficiente.

Questio IV. An pro statu innocentiae ad bene operandum ne-
cessaria fuerit gratia efficax ? 672

Conclusio est affirmativa.

DISPUTATIO XXVI.

De causâ gratiae.

676

Questio I. An solus Deus sit causa gratiae ? 676

Conclusio est affirmativa.

Ubi an gratia educatur vel creetur ? 680

Questio II. An ex parte hominis requiratur aliqua dispositio &
præparatio ad gratiam habitualis ? 681

Conclusio est affirmativa.

Ubi : an actus proxime disponentes ad gratiam habitual-
lem ab ipsâ procedant ? 685

Questio III. An necessario detur gratia facienti , quod est
in se ? 687

Conclusio est negativa.

Questio IV. An homo possit scire se habere gratiam ? 690

Conclusio est negativa.

DISPUTATIO XXVII.

De justificatione Impii.

693

Questio I. An justificatio fiat per formam inhærentem ? 693

Conclusio est affirmativa.

Questio II. Quænam de facto est causa formalis justificationis
Impii ? 696

Conclusio : sola gratia habitualis.

Questio III. An peccatum mortale sit incompossibile cum gra-
tia habituali ? 700

Conclusio est affirmativa.

Questio IV. An justificatio impii fiat in instanti ? 703

Conclusio est affirmativa.

DISPUTATIO XXVIII.

De requisitis ad justificationem.

707

Questio I. An ad justificationem impii requiratur dispositio &
quænam ex parte voluntatis ? 708

Conclusio I. est affirmativa.

Conclu-

Elenchus Disputationum & Questionum.

Conclusio 2. ex parte voluntatis ad justificationem requiri-
ritur conversio in Deum.

Questio II. Qualis fides requiratur ad justificationem & an sola
sufficiat? 709

Conclusio 1. requiritur fides non quâ credat se justificari,
sed in Christum justificatorem.

Conclusio 2. hæc fides sola non sufficit.

Questio III. An ad justificationem impiæ requiratur motus liberî
arbitrii in peccatum? 712

Conclusio est affirmativa.

Questio IV. An prærequiratur actus spei & charitatis &
qualis? 714

Conclusio est affirmativa.

DISPUTATIO XXIX.

De merito.

Questio I. An aliquis possit mereri & quidem sine gratiâ? 717

Ubi de conditionibus ad meritum de condigno requi-
situm. 718

Conclusio 1. est affirmativa.

Conclusio 2. est negativa.

Questio II. An homo in gratiâ constitutus possit de condigno
mereritam æternam? 725

Conclusio est affirmativa.

Ubi: an justis meritoricè operantibus vita æterna debeatur
ex justitiâ. 730

Questio III. An gratia sit principium meriti? 732

Conclusio: est in quantum per virtutes & primariò per
charitatem operatur:

Ubi de relatione operis meritorii in Deum per chari-
tatem. 734

Questio IV. An homo sibi & aliis possit mereri primam gra-
tiam? 738

Conclusio 1. non potest homo sibi mereri primam gratiam.

Conclusio 2. aliis non de condigno sed de congruo potest
mereri primam gratiam.

Conclusio 3. non potest sibi nec de condigno nec de con-
gruo mereri reparationem post lapsum.

Conclusio 4. non cadit sub merito perleverantia finalis.

Conclusio 5. bona temporalia non secundum se, sed ut ad
salutem conducentia cadunt sub merito.

Ubi de reviviscentiâ meritorum, 745

PRIMA